

פרשת קרח

ויקח קרח בן יצהר (טז, א)

ויקח קרח בן יצהר

דרשו חז"ל (סנהדרין, ק"ט :) "ויקח" אמר ריש לקיש שלקח מקח רע לעצמו. **הגאון רבי ברוך אברהם טולידאנו** מגאוני מקנאס שבמרוקו בספרו "**אמרי ברוך**" מבאר נפלא מהו המקח הרע שלקח קרח : מסופר על אחד הגאונים כשנכנס פעם לבית המדרש הבחין במספר עניי העיר המצפים לצאתו של גביר העיר מבית המדרש. אך הגביר לא הרגיש כלל שממתנים למוצא כיסו, והיה יושב ולומד בצוותא עם החכמים גמרא. ניגש אליו הרב ואמר : עתה ידעתי שהנך עריק מצבא מדינתנו, הסמיקו פניו ואמר בכעס : לא ידעתי את שיחת כבודו. השיב הרב : דע לך ידידי כל בני עמנו היהודים חיילים הם בצבאו של מלך מלכי המלכים, לכל אחד מאיתנו תפקיד מוגדר ומיוחד, המחליף תפקידו בזולתו יקרא עריק מן הצבא. דע לך : בך בחר ה' להיות עתיר נכסים וממון לרוב, והנך ממונה על עניי העיר להחיותם ולהחזיקם, מדוע הנך מפקיר ומניח תפקידך, הנח לגמרא לחכמים המופלגים היושבים בשבת תחכמוני - בית המדרש, קום מלא תפקידך נאמנה. ממעלליו של קרח : איתא במדרש (שוחר טוב תהילים א) אמר קרח לישראל בואו ואספר לכם : אלמנה אחת היתה בשכונתי ואין לה רק שדה אחת ושור וחמור, באה לחורשה אמר לה משה "לא תחרוש בשור וחמור" כתיב. באה לזרוע אמר לה "שדך לא תזרע כלאים", באה לקוצרה אמר לה הניחי לקט שכחה ופאה, באה לעשות גורן אמר לה תני לאהרן תרומת מעשר. עלה כעסה ועמדה ומכרה את השדה וקנתה שני כבשים, כיון שילדו אמר לה תני הבכורות לאהרן, תני הגיזה הראשונה לאהרן. כעסה ואמרה הרי הם עלי כחרם, אמר לה כולה שלי. נטל ונשארה בוכה ללא כלום, עיי"ש.

רעיון נוקב ועמוק טמון בפרשתינו: לא לטשטש את התפקידים. לכאורה תימה הלא קרח עשיר מופלג היה, כדברי חז"ל (פסחים קי"ט.). שלוש מאות פרדות היו נושאים את מפתחות אוצרותיו. הרי שאם היה מרחם על האלמנה היה יכול ליתן לה מעט צדקה מנכסיו המרובים, ובכך היה גואלה מעניותה, מה לו לקרח להכניס ראשו ולנסות לשנות את כל הנהגת משה ואהרן אל פי ה' במדבר? אלא קרח במקום למלא תפקידו וליתן מכספו לעניים ניסה לקחת תפקיד לא לו, והכניס ראשו בין ההרים הגבוהים - מנהיגי ישראל משה ואהרן. נמצא שלקח מקח רע לעצמו, נטש את תפקידו המיועד לו ולקח תפקיד אחר, שהורידו לבאר שחת.

מקור: ויתענגו מטובך